

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/112/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010211
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3517010211.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obžalovaného S. Ž., H.. XX.XX.XXXX N. Z., trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 28. mája 2021 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný:
S. Ž., H.. XX.XX.XXXX N. Z.,
R. C. Z., D. XX, S. C. S. D.R. XXX, na slobode,

je vinný, že

ako otec mal. N. N., H.. XX.XX.XXXX N. Z.N. a inde od 25.03.2014 do 18.07.2018, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody vo veci nepodmienečného odsúdenia Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/200/2012, si ako otec maloletého N. N., H.. XX.XX.XXXX, riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na mal. N. vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č. k. 5P 189/2010-118 zo dňa 08.02.2012, právoplatným dňa 29.02.2012, tak, že je povinný prispievať na výživu maloletého N. N. sumou vo výške 80,- Eur mesačne k rukám matky A. N., C. Z., V.. X. Z. Č.. XXX/XX, hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti, o syna sa žiadnym iným spôsobom nestaral a nezaujímal, túto si riadne neplnil, pričom je poberateľom invalidného dôchodku, od dňa 20.02.2017 bol zamestnancom Chirana T. Injektka, a.s., v čase od 18.02.2014 do 07.03.2014 pracoval v spoločnosti Rhenus Logistics, s.r.o. Trebatice, v čase od 26.10.2015 do 05.11.2015 v Nemocnici Alexandra Wintera n.o. Piešťany, od 14.01.2016 do 16.02.2016 Sam Holding a.s. Myjava, od 01.10.2016 do 25.10.2016 Reutter SK s.r.o. Myjava, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/159/2014-102 zo dňa 20.11.2014, právoplatným dňa 24.01.2015, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím spôsobil dlh na výživnom v sume 3.535,- Eur k rukám matky A. N.,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o

s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie pod sp. zn. 1T/112/2017 trestné konanie proti obžalovanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

V predmetnej veci vydal tunajší súd trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor. Následne nariadil tunajší súd vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaného, svedkov, upovedomil poškodeného a upovedomil prokurátora.

Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na konanie o dohode o vine a treste, prokuratúra nemala záujem konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaný sa hlavného pojednávania dňa 02.07.2018 osobne zúčastnil. Z jeho výpovede vyplynulo, že nakoľko je poberateľom polovičného invalidného dôchodku vo výške približne 163,- Eur mesačne, môže platiť výživné iba v rámci jeho možností, niekedy zaplatí 10,- Eur, inokedy 20,- Eur, musí mu zostať aj na živobytie, býva u rodičov, ale aj im musí platiť za energie, má záujem platiť výživné, mám aj nejaké šeky o platbe. Čaká ho tretia operácia hlavy, lekár mu neodporúča žiadnu prácu, v prípade, ak by mu bol v budúcnosti priznaný plný invalidný dôchodok, je ochotný platiť viac. Má európsky certifikát ošetrovateľ, opatrovateľ, zdravotník, podal si tri žiadosti o prijatie do zamestnania, zatiaľ sa mu nikto neozval. Momentálne je nezamestnaný. Pôvodne mu bola uložená vyživovacia povinnosť voči trom deťom vo výške 80,- Eur na každé dieťa, neskôr mu bola vyživovacia povinnosť znížená na sumu 20,- Eur mesačne na jedno dieťa. Najskôr sa o deti starali starí rodičia, teda jeho svokrovci, neskôr poškodená požiadala o zverenie detí do jej osobnej starostlivosti. Jeho mesačné výdavky za bývanie a stravu sú vo výške 20,- až 30,- Eur, ktoré platí svojej matke, niekedy mu požičia na cigarety. Za dva až tri dni vyfajčí krabičku cigariet alebo si kúpi tabak, z ktorého si vyrobí cigarety. V minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, žiadal od poškodenej rodný list maloletého, aby mu mohli vykonávať zrážky na výživné, poškodená rodný list maloletého nezaslala a preto mu nemohli zrážať výživné. Síce v ústave na výkon trestu odňatia slobody nepracoval, ale v prípade predloženého rodného listu mohol na základe žiadanky žiadať zrážanie výživného z polovičného invalidného dôchodku. Dlh na výživnom nespláca. Od 25.03.2014 nemá žiadne úspory, v tom čase platil za podnájom. Prvú operáciu hlavy podstúpil v roku 2014, kedy utrpel pracovný úraz. Pracoval vo firme v Trebaticiach na pracovnej pozícii ako dispečer, spadlo na neho zábradlie, ktoré nebolo riadne pripevnené. Bol 16 dní v kóme, vybrali mu kosť, nakoľko mal krvácanie do mozgu, kosť sa neuchytila, museli je spevniť. Od 25.03.2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody dvakrát, prvýkrát za prečin nebezpečného vyhrážania vo výmere 4 mesiace, druhýkrát bol vo výkone trestu odňatia slobody asi vo výmere 10 mesiacov, v oboch prípadoch nahlásil vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, matky maloletých detí nezaslali ich rodné listy, preto neboli vykonané zrážky na výživné.

Svedkyňa A. N. sa hlavného pojednávania dňa 02.07.2018 osobne zúčastnila. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť od roku 2004, teda nie od roku 2014. Jej syn má 18 rokov, žije ho sama z jedného platu. Dlhé roky sa s obžalovaným súdi, ani raz jej nezaplatil výživné v plnej výške. Keďže to už finančne nezvládala, podala si žiadosť o náhradné výživné, vtedy obžalovaný občas 10,- Eur zaplatil. Od roku 2004 dlhuje obžalovaný výživné vo výške viac ako 8.000,- Eur, ktoré vymáha exekútor. Obžalovaný nemá záujem platiť výživné. Od 25.03.2014 predstavuje dlh na výživnom v sume približne 2.475,- Eur. V roku 2018 zaplatil výživné dvakrát po 10,- Eur. Obžalovaný sa so synom stretáva na verejnosti, inak sa o neho nezaujíma, ani sa s ním v detstve nestretával, inou formou na neho neprispieva. Z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, syn Viktor, chce požiadať o prerušenie štúdia na strednej škole, aby sa mohol zamestnať. Jej mesačný príjem je vo výške 500,- Eur, tento príjem nepostačuje na úhradu nájmu, stravy, oblečenia, cestovného a ostatných potrieb, nakoľko jej mesačné výdavky sú vo výške 450,- Eur. Má vedomosť o tom, že obžalovaný bol v minulosti vo výkone

trestu odňatia slobody. Približne v roku 2016 alebo 2017 jej obžalovaný zaslal list, aby mu zaslala číslo osobného účtu a nejaký súhlas o škole, nežiadal zaslať rodný list syna Viktora. Druhý list od obžalovaného z ústavu pre výkon väzby ignorovala, pretože obžalovanému neverila. Nemá vedomosť o tom, že by bola obžalovanému znížená vyživovacia povinnosť voči synovi Viktorovi. Obžalovaný má povinnosť prispievať na výživu syna Viktora vo výške 80,- Eur mesačne.

Súd podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Z dokladoch o úhradách vyplynulo, že odsúdený uhradil dňa 08.12.2016 (dvakrát po 10,- Eur), 09.01.2017, 08.02.2017, 2016, 05.08.2016, 07.10.2016 a 08.11.2016 (dvakrát po 10,- Eur) sumu po 10,- Eur, celkovo sumu 90,- Eur. Obžalovaný uviedol, že keď bol podmienene odsúdený, každý mesiac chodil k probačnému a mediačnému úradníkovi, ktorému dokladoval vyživovaciu povinnosť, i keď nie celú, ale snahu mal.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 15.02.2017 vyplynulo, že odsúdený bol od 20.02.2017 prijatý do zamestnania na pracovnú pozíciu ako manipulačný robotník, s miestom výkonu práce K. R., H.. M.. B. K. XXX, v 3 - 4 zmennej prevádzke na dobu určitú do 31.01.2018. Obvinený uviedol, že po mesiaci od uzavretia pracovnej zmluvy nastúpil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody a preto sa jeho pracovná pozícia zrušila.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/189/2010-118 zo dňa 08.02.2012 vyplynulo, že súd výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému N. N., H.. XX.XX.XXXX zo sumy 1.000,- Sk na sumu 80,- Eur mesačne, s účinnosťou od 01.03.2010, výrokom II. uložil otcovi povinnosť, aby nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého Viktora za obdobie od 01.03.2010 do 29.02.2012 vo výške 1.123,35 Eur splácal v mesačných splátkach po 35,- Eur a to počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia k rukám matky, pod stratou výhody splátok a výrokom III. určil, že týmto sa mení Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.01.2005, č.k. NM-7NcP 538-39. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.02.2012.

Zo správy Strednej odbornej školy, Rakovice 25 zo dňa 09.11.2016 a priloženého potvrdenia o návšteve školy vyplynulo, že N. N. bol v školskom roku 2016/2017 žiakom I.MR/FL triedy. Poškodená predložila súdu aktuálne potvrdenie o návšteve školy.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 11.11.2016 vyplynulo, že obžalovaný je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 157,10 Eur mesačne. Obžalovaný za obdobie od 01.01.2015 doteraz poberal i dávky nemocenského poistenia, a to nemocenské za mesiac 01/2015 vo výške 114,40 Eur, za mesiac 02/2015 vo výške 103,40 Eur a za mesiac 03/2015 vo výške 18,50 Eur. V rozhodnom období, teda od 14.01.2016 do 16.02.2016 bol obžalovaný zamestnaný v spoločnosti SAM HOLDING a.s. a od 01.10.2016 do 25.10.2016 v spoločnosti Reutter SK s.r.o. Obžalovaný uviedol, že ku skončeniu týchto pracovných zmlúv došlo, lebo zamestnávateľia zistili, že bol vo výkone trestu odňatia slobody a zamestnávajú ľudí, ktorí neboli trestaní.

Zo správy Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 08.12.2016 vyplynulo, že odsúdený poberal v kalendárnom roku 2016 dávky dôchodkového poistenia (invalidný dôchodok) za obdobie od 01.01.2016 do 07.01.2016 vo výške 0,24 Eur, za obdobie 01/2016 až 12/2016 vo výške 157,10 Eur mesačne, celkovo vo výške 1.885,44 Eur a v kalendárnom roku 2015 za obdobie od 06.03.2015 do 31.03.2016 vo výške 166,52 Eur, za obdobie 04/2015 až 12/2015 vo výške 156,10 Eur mesačne, celkovo vo výške 1.571,42 Eur s tým, že evidujú štyri exekučné príkazy, ako neúspešné, nakoľko výška dôchodku nie je vyššia ako suma, ktorú nie je možné zraziť. Obžalovaný uviedol, že exekučné príkazy boli zrušené súdom.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 14.03.2017 vyplynulo, že obžalovaný je toho času evidovaný v databáze poistencov Sociálnej poisťovne na pobočke Trenčín od 20.02.2017 ako zamestnanec s pravidelným príjmom u zamestnávateľa CHIRANA T.Injecta a.s., Dr. A. Schweitzera 194, Stará Turá. Z prílohy tohto listu vyplynulo, že obžalovaný bol zamestnaný od 26.10.2015 do 05.11.2015 v Nemocnici Alexandra Wintera n.o., od 08.12.2015 do 08.12.2015 v spoločnosti EDYMAX SE, od 14.01.2016 do 16.02.2016 v spoločnosti SAM HOLDING a.s., od 01.10.2016 do 25.10.2016 v spoločnosti Reutter SK s.r.o. a od 20.02.2017 v spoločnosti CHIRANA T. Injecta, a.s.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2016 vyplynulo, že odsúdený nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, poberateľom iných dávok a príspevkov, ani ku dňu podania správy o tieto nepožiadaval.

Zo správy spoločnosti Rhenus Logistics, s.r.o. zo dňa 29.11.2016 vyplynulo, že odsúdený pracoval v tejto spoločnosti od 18.02.2014 do 07.03.2014, jeho pracovné zaradenie ako disponent dopravy, jeho mesačný príjem bol za mesiac 02/2014 vo výške 486,- Eur a za mesiac 03/2014 vo výške 214,29 Eur, celkovo spolu vo výške 700,29 Eur. S obžalovaným bol ukončený pracovný pomer podľa § 72 Zákonníka práce v skúšobnej dobe na podnet zamestnávateľa.

Zo správy Nemocnice Alexandra Wintera n.o. zo dňa 16.01.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol v nemocnici zamestnaný ako pomocný pracovník v zdravotníctve, jeho pracovný pomer bol ukončený 05.11.2015 v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa, jeho čistý mesačný zárobok bol za mesiac 10/2015 vo výške 80,19 Eur a za mesiac 11/2015 vo výške 59,80 Eur.

Zo správy spoločnosti EDYMAX SE zo dňa 01.12.2016 vyplynulo, že obžalovaný bol v spoločnosti zamestnaný od 08.12.2015 do 08.12.2015, pracovný pomer bol ukončený podľa § 72 Zákonníka práce v skúšobnej dobe, pracoval na pozícii operátor výroby, kolegovia s ním nemali žiadne problémy, nie sú žiadne záznamy o disciplinárnom riešení.

Zo správy spoločnosti SAM HOLDING, a.s. zo dňa 29.11.2016 vyplynulo, že obžalovaný bol v spoločnosti zamestnaný od 14.01.2016 do 16.02.2016, pracovne zaradený ako plastikár, pracovný pomer bol ukončený na podnet zamestnávateľa, jeho čistý príjem bol za mesiac 01/2016 vo výške 273,66 Eur a za mesiac 02/2016 vo výške 238,79 Eur.

Zo správy spoločnosti Reutter SK s.r.o. zo dňa 05.12.2016 vyplynulo, že obžalovaný bol v spoločnosti zamestnaný od 01.10.2016 do 25.10.2016, pracovne zaradený ako operátor vstrekolisov, pracovný pomer bol ukončený počas skúšobnej doby na podnet zamestnávateľa, jeho čistý príjem bol za mesiac 10/2016 vo výške 407,75 Eur.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.12.2016 a zo dňa 22.03.2017 vyplynulo, že obžalovaný je v súčasnosti vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.06.2016. V období od 01.01.2013 bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 06.03.2015 do 25.10.2015, kedy bol vyradený do pracovného pomeru a od 19.12.2011 do 30.07.2013, kedy bol vyradený pre nespoluprácu.

Zo správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 16.11.2016 vyplynulo, že obžalovaný dňa 23.02.2016 nastúpil do ústavu na výkon väzby, odo dňa 30.05.2016 vykonával trest odňatia slobody a dňom 20.06.2016 ukončil výkon trestu. Oddelením ekonomiky neboli zaevidované žiadne dokumenty, na základe ktorých by bolo možné zrážky na úhradu výživného realizovať, v ústave nebol pracovne zaradený z dôvodu krátkeho výkonu trestu. Obvinený si môže dobrovoľne uhrádzať výživné, ak predloží na zaevidovanie právoplatný rozsudok súdu, kde má určenú vyživovaciu povinnosť alebo môže dobrovoľne odoslať peniaze určenej osobe na základe žiadosti v prípade, že má na konte dostatok finančných prostriedkov. Ak je do ústavu doručený exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy povinného - dobrovoľné úhrady na základe zaevidovaného právoplatného rozsudku súdu sa zastavia. Na takto zaevidovaný exekučný príkaz sa vykonávajú zrážky z pracovnej odmeny, prípadne si obvinený môže dobrovoľne uhrádzať výživné na základe žiadosti o dobrovoľnú úhradu. Ak nie je pracovne zaradený, môže si iba dobrovoľne uhrádzať výživné na takto zaevidovaný exekučný príkaz. Odsúdený je pri nástupe do výkonu trestu poučený o plnení si vyživovacej povinnosti, môže si požiadať o vydanie tlačiva „Žiadosť o vykonanie zrážok z čistej pracovnej odmeny odsúdeného na úhradu výživného nezaopatrených detí“ a odoslať ju na adresu príjemcu výživného. Vyplnenú žiadosť doloženú potrebnými dokladmi zaeviduje oddelenie ekonomiky. Zrážky sa začnú vykonávať po zaradení odsúdeného do práce. Odsúdený si môže aj dobrovoľne uhrádzať výživné, ak predloží na zaevidovanie právoplatný rozsudok súdu, kde má určenú vyživovaciu povinnosť alebo môže dobrovoľne odoslať peniaze blízkej osobe na základe žiadosti. V prípade, že je do ústavu doručený exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy povinného, zrážky z pracovnej odmeny vykonávané na základe zaevidovanej žiadosti, príp. právoplatného rozsudku súdu sa zastavia. Na takto zaevidovaný exekučný príkaz sa vykonávajú zrážky z pracovnej odmeny, prípadne si odsúdený môže dobrovoľne uhrádzať výživné na základe žiadosti o dobrovoľnú úhradu. Obžalovaný uviedol, že on si nahlásil vyživovaciu povinnosť, žiadali od neho rodný list, ktorý nemal, tak mu nestrhávali žiadnu čiastku. Zo správy spoločnosti CHIRANA T. Injecta, a.s. zo dňa 15.03.2017 vyplynulo, že obžalovaný nastúpil do pracovného pomeru od 20.02.2017 na pracovnú pozíciu manipulačný robotník, pracovný pomer nebol ukončený a jeho mesačný zárobok od 20.02.2017 bol vo výške 144,60 Eur.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný - v roku 2000, avšak odsúdenie má osvedčené, v roku 2002 mu bol za spáchaný trestný čin zanedbanie povinnej výživy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace, trest vykonal dňa 13.12.2002, do 19.11.2003 mu bol zadržaný vodičský preukaz, v roku 2004 mu bol za spáchaný trestný čin nedovolené prekročenie štátnej hranice uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov v I. nápravnovúchovnej skupine, trest vykonal dňa 18.04.2004, tento trest bol zrušený, v roku 2009 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky v I. nápravnovúchovnej skupine, Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp 142/09 bol dňa 19.07.2010 podmienčne prepustený so skúšobnou dobou na 30 mesiacov, osvedčil sa dňa 02.06.2014, v roku 2009 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 17.07.2010,

osvedčil sa dňa 01.06.2011, v roku 2014 mu bol za spáchaný trestný čin zanedbanie povinnej výživy uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 10.04.2017 s probačným dohľadom, zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť dlh na výživnom a to v mesačných splátkach 100,- Eur spolu s bežným výživným a zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, v roku 2015 mu bol za spáchaný trestný čin zanedbanie povinnej výživy uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 25.01.2017 s probačným dohľadom a uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané (dlžné) výživné a v roku 2016 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal dňa 20.06.2016 a bolo mu uložené ochranné liečenie protialkoholické, ambulantnou formou.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/200/2012-103 zo dňa 13.12.2013, právoplatným dňa 09.04.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy a obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 36 mesiacov s probačným dohľadom a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné (zameškané) výživné s tým, že dlžné výživné bude k rukám poškodenej uhrádzať v mesačných splátkach vo výške najmenej 100,- Eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/159/2014-102 zo dňa 20.11.2014, právoplatným dňa 24.01.2015, bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy a obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky s probačným dohľadom a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 15.01.2015. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný mal nariadený výkon podmieneného trestu dňa 28.02.2019 v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z výpisu z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5 krát priestupkovo postihnutý, a to za priestupok proti majetku a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Celkovo mu boli uložené 3 blokové pokuty, pokuta vo výške 30,- Eur za krádež parfémov v predajni Kaufland, pokuta vo výške 16,- Eur za slovné napádanie svojej družky D. C., ktorej dňa 19.12.2012 prostredníctvom mobilného telefónu ovplyvnený alkoholom uviedol, že je vyjebaná devka, nebola predčekom N. K., ale sa bola kurviť, ďalej toho istého dňa v obci S., v dome č. XXX v prítomnosti dvoch maloletých detí pokračoval v hrubom správaní, keď na svoju družku D. C. kričal: „Zbal si veci, vypadni odtiaľto, choď tam, kde si bola predčekom!“ pritom trieskal dverami, pokuta vo výške 40,- Eur za slovné a fyzické napadnutie bývalej družky D. C., ktorú dňa 06.02.2014 v Z., na Š. V., pred budovou základnej školy slovné a fyzicky napadol, na jej adresu uviedol: „Ty kurva, piča, stále sa chodíš kurviť!“ Vyhrážal sa jej zabitím, uchopil ju za ruku a niekoľko metrov ju s použitím sily ťahal a jedno pokarhanie za to, že dňa 19.10.2019 počas hádky s družkou D. C. na adresu menovanej uviedol nadávky „kurva, šľapka, sviňa“.

Zo správy Obce D. zo dňa 14.11.2016 vyplynulo, že obžalovaný v obci nemá evidovaný trvalý ani prechodný pobyt, údajne sa zdržuje u svojich rodičov v obci D. K.. Č.. XXX. O obžalovanom im nie je nič známe.

Zo správy Mesta Z. zo dňa 24.11.2016 vyplynulo, že obžalovaný má trvalý pobyt v Z., D. XXX/XX. Súčasný pobyt im nie je známy. Je pravdepodobné, že sa zdržiava u rodičov v D. XXX. Obžalovaný má viacero detí s viacerými partnerkami, ich mená a pobyt im nie je známy.

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 15.05.2018, ktoré bolo súdu predložené zo strany poškodenej, vyplynulo, že N. N. je študentom K. X. Š., Q. XX N. Š. Q. XXXX/XXXX, X. Q. M. Š..

Z prehľadu plnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným zo dňa 02.07.2018 predložený zo strany svedkyne vyplynulo, že obžalovaný zaplatil výživné v roku 2014 vo výške 0,- Eur, v roku 2015 vo výške 10,- Eur, v roku 2016 v mesiaci august, september, október, november, december po 10,- Eur, celkovo sumu 50,- Eur, v roku 2017 v mesiaci január, február, marec po 10,- Eur, v mesiaci aprílu 20,- Eur, celkovo vo výške 50,- Eur, v roku 2018 v mesiaci január uhradil exekútor sumu 35,- Eur, v mesiaci február a marec po 10,- Eur, celkovo vo výške 55,- Eur.

Z exekučného príkazu Exekútorského úradu A.. N. S. G. XXX/XX vyplynulo, že exekútor nariadil exekúciu príkázaním pohľadávky zo všetkých účtov obžalovaného a banke prikázal po doručení tohto exekučného príkazu odpísať z účtu obžalovaného dlžné výživné od 01.03.2004 do 15.03.2010 vo výške 7.098,75 Eur, bežné výživné vo výške 80,- Eur mesačne od 01.05.2017 do budúca a trovy exekúcie vo výške 404,48 Eur. Ako už raz obžalovaný uviedol, tieto exekúcie boli súdom zrušené.

Z potvrdenia o poberaní náhradného výživného za nezaplatené výživné za rok 2016 vyplynulo, že poškodená poberala náhradné výživné za mesiac máj, jún a júl po 80,- Eur a za mesiac august až december po 70,- Eur, celkovo vo výške 590,- Eur.

Z potvrdenia o poberaní náhradného výživného za nezaplatené výživné za rok 2017 vyplynulo, že poškodená poberala náhradné výživné za mesiac január, február, marec po 70,- Eur, za mesiac apríl vo výške 60,- Eur, za mesiac máj, jún a júl po 80,- Eur, celkovo vo výške 510,- Eur.

Z dokladov o úhradách predložených poškodenou vyplynulo, že obžalovaný uhradil dňa 10.04.2017 sumu 20,- Eur, dňa 09.02.2018, 08.03.2018, 10.04.2017, 08.03.2017, 09.01.2017, 08.02.2017, 08.12.2016, 08.11.2016, 07.10.2016, 08.09.2016, 05.08.2016, 08.09.2015 po 10,- Eur, celkovo vo výške 130,- Eur.

Obžalovaný sa hlavného pojednávania dňa 03.12.2019 osobne zúčastnil. Z jeho výpovede vyplynulo, že od posledného pojednávania, t.j. od 02.07.2018, nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v júli 2018, predtým mal snahu platiť výživné, platby zdokladoval. V ústave na výkon trestu odňatia slobody je pracovne zaradený, ide o prácu, ktorá nie je platená. Pred mesiacom mu bolo doručené rozhodnutie o zastavení vyživovacej povinnosti voči N. N.. Pred piatimi rokmi mal úraz, utrhlo sa zábradlie a on spadol z 2. poschodia, mal silný opuch mozgu, odobrali mu kosť, po zastavení krvácania mu vrátili kosť, ktorá sa rozpadla a bola mu implantovaná náhradná kosť. Pred 6 rokmi utrpel úraz, v dôsledku ktorého prišiel o prsty na pravej ruke. V minulosti prekonal 2 krát infarkt. Zo sumy 168,- Eur mu strhávajú 84,- Eur za výkon trestu, má pohľadávku za súdne trovy, ale vždy uprednostňuje vyživovaciu povinnosť, raz za mesiac si kúpi kávu a tabak. Ešte platí výživné po 25,- Eur na ďalšie dve deti. S N. N. mal zakázané sa stretávať, sem tam sa stretli v meste. Z úradu práce ho vyradili, nakoľko je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku.

Poškodená sa hlavného pojednávania dňa 03.12.2019 osobne zúčastnila. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť naďalej neplní. Syn chodil do školy, neskôr mal zdravotné problémy, jeden rok bol práceneschopný do septembra 2019, musel prerušiť školu, bol evidovaný na úrade práce, neskôr požiadal o vyradenie z evidencie, nakoľko si našiel prácu u zamestnávateľa P. K., K. K. Q. XXX XXX, pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú od 03.10.2019 do 03.10.2020. Náhradné výživné nepoberala. Od posledného pojednávania nič nezaplatil. Do ústavu na výkon trestu odňatia slobody zaslala všetky dokumenty, ktoré od nej žiadali. Vymožená výživného sa domáhala aj prostredníctvom exekútora A. N. I. S., K. K. G. Ú. N. Z., avšak ten nič nevymohol. Žiadala o ukončenie exekúcie, pretože to nemá žiaden význam.

Súd podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Zo správy A. N. S., súdneho exekútora zo dňa 05.09.2018 vyplynulo, že od 25.03.2014 bolo v prospech poškodenej vymožené výživné dňa 14.04.2014 v sume 25,- Eur, dňa 09.06.2017 v sume 210,- Eur, dňa 10.01.2018 v sume 35,- Eur a dňa 05.06.2018 v sume 32,- Eur, celkovo vo výške 302,- Eur.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 24.09.2018 a priloženého rozhodnutia vyplynulo, že obžalovanému bol priznaný invalidný dôchodok v sume 156,10 Eur. V odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že obžalovaný bol uznaný za invalidného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60% v porovnaní so zdravou osobou.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.05.2019 vyplynulo, že N. N. je od 20.09.2018 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v súčasnosti je dočasne práceneschopný.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 13.05.2019 vyplynulo, že N. N. je evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou ako zamestnanec - dohoda o brigádnickej práci študenta od 13.06.2016 do 30.06.2016 u zamestnávateľa Z. Z. a od 09.12.2016 do 05.05.2017 u zamestnávateľa BILLA s.r.o.

Zo správy K. X. Š., Q. XX zo dňa 13.05.2019 vyplynulo, že N. N. bol v školskom roku 2017/2018 žiakom II.Z/V triedy a v školskom roku 2018/2019 žiakom III.Z/V triedy, v tomto školskom roku aj 17.09.2018 štúdium na škole prerušil.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný - 9 krát bol súdne trestaný tak ako to vyplýva z pojednávania zo dňa 02.07.2018, v roku 2017 mu bol pre trestný čin nebezpečného vyhrážania uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 12 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest bol vykonaný 11.12.2017, zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie psychiatrické, ústavnou formou, ktoré bolo dňa 27.11.2017 zmenené z ústavného na ambulantné a v roku 2019 mu bol pre trestný čin zanedbania povinnej výživy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 1 rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný uviedol, že bol v ústave na výkon trestu odňatia slobody preradený z diferenčnej skupiny C do diferenčnej skupiny B, bol zaradený do práce ako vydávač stravy, nie je to platená práca.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 4 krát priestupkovo postihnutý, a to 3 krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a 1 krát za priestupok proti verejnému poriadku.

Z rozhodnutia Strednej odbornej školy, Rakovice 25 zo dňa 17.09.2018 vyplynulo, že riaditeľka tejto školy povolila prerušiť štúdium žiakovi N. N. v období od 17.09.2018 do 17.09.2021.

Z údajov o výživnom predložené z ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že obžalovaný dobrovoľne uhradil výživné dňa 13.11.2019 v sume 25,- Eur, dňa 18.12.2019 v sume 122,- Eur, dňa 15.01.2020 v sume 42,- Eur a dňa 12.02.2020 v sume 42,- Eur, v celkovej sume 231,- Eur bývalej družke D. C..

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8Pc/21/2018-28 zo dňa 02.07.2019, právoplatným dňa 27.08.2019 bola vyživovacia povinnosť obžalovaného voči N. N., ktorá bola stanovená Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/189/2020 zo dňa 08.02.2012, zrušená.

Z Evidenčnej karty obžalovaného zo dňa 15.10.2020 vyplynulo, že je držiteľom vodičského oprávnenia „AM, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE, T a bol mu v správnom konaní ORPZ-NM-OPDP5-P-203/2011 právoplatným dňa 11.11.2011 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 15.09.2011 do 15.03.2014 z dôvodu, že sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu a iných látok a bola mu uložená pokuta vo výške 700,- Eur.

Svedkyňa sa hlavného pojednávania dňa 25.05.2021 osobne zúčastnila. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný od 25.03.2014 do konca roku 2019 dlhuje výživné vo výške približne 3.700,- až 3.800,- Eur. Iným spôsobom neprispel na výživu N. N.. Obžalovaný k výpovedi poškodenej uviedol, že poškodenej nezaslala ústavu pre výkon trestu odňatia slobody rozsudok a rodný list N. N., o ktoré poškodenú požiadal, v júli 2021 by mal vykonať výkon trestu odňatia slobody, má zabezpečenú prácu v Č. Q. a je ochotný zameškané výživné splatiť.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 20.05.2021 vyplynulo, že obžalovaný bol dňa 09.07.2018 priestupkovo postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku, za verejné pohoršenie obťažovaním ľudí v krčme a bola mu uložená pokuta vo výške 20,- Eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd bez pochybností za preukázané, že obžalovaný si v období od 25.03.2014 do 18.07.2018 (kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody), úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojmu synovi N. N., hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti a o syna sa žiadnym iným spôsobom nezaujímal a nestaral. Súd prihliadol na časové úseky, počas ktorých bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, kde svoju vyživovaciu povinnosť oznámil a kde možnosť svojho zaradenia do práce nevedel ovplyvniť, pričom pridelenú prácu neodmietal. Následne súd ustálil, že mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 3 535,- Eur. Z takéhoto konania je obžalovaný okrem vlastnej výpovede usvedčovaný výpoveďou svedkyne A. N., ale aj listinnými dôkazmi založenými v spise. Obžalovaný svoje konanie oľutoval, uviedol dôvod, prečo si vyživovaciu povinnosť neplnil. Z trestného činu je usvedčený tiež Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/189/2010-118 zo dňa 08.02.2012, Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/200/2012-103 zo dňa 13.12.2013, právoplatným dňa 09.04.2014, a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/159/2014-102 zo dňa 20.11.2014, právoplatným dňa 24.01.2015 ktorý tvorí kvalifikačný znak žalovanej skutkovej podstaty. Posledným citovaným rozhodnutím bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom odsúdený sa v skúšobnej dobe neodsvedčil a podmienený trest mu bol súdom nariadený. Z listinných dôkazov, potvrdení zamestnávateľov obžalovaného, jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol v priebehu žalovaného obdobia zamestnaný, dosahoval riadny príjem, bol poberateľom invalidného dôchodku, no napriek tomu si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, hoci bolo v jeho schopnostiach i možnostiach túto povinnosť riadne plniť. Obžalovaný plne si vedomý svojej vyživovacej povinnosti neuviedol žiaden právne relevantný dôvod, pre ktorý si vyživovaciu povinnosť neplnil. Táto povinnosť obžalovanému vyplývala priamo zo zákona o rodine. Ako rodič, ktorému rozsah vyživovacej povinnosti bol určený súdom, bol povinný nielen poskytovať peňažné plnenie v rozsahu určenom súdnym rozhodnutím, ale aj vyživovať svoje dieťa v naturálnej forme, teda fakticky sa starať o dieťa, jeho stravu, oblečenie, zdravie a pohodu, čo taktiež nečinil. V prípade, ak páchatel trestného činu zanedbania povinnej výživy neposkytuje výživné v naturálnej podobe, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného výživného. Tomu je povinný prispôsobiť svoj životný štandard, zamestnať sa, hľadať si zamestnanie, prispôsobiť si tomu svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že „splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na sebe berie povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý

ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť“. S uvedeným záverom sa súd v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné deti. Obžalovaný ako rodič má nielen právnu, ale aj morálnu povinnosť, ktorá sprevádza ľudstvo od nepamäti, starať sa zo všetkých síl o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu, než obvyklú snahu nájsť si vhodné zamestnanie. Obžalovaný však o plnenie si vyživovacej povinnosti nemal žiadny záujem, nakoľko za uvedené obdobie zaplatil iba 625,- Eur. V dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti poškodená poberala aj náhradné výživné, čo potvrdila aj listinou o poberaní náhradného výživného.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného.

S poukazom na uvedené preto súd uznal obžalovaného znovu vinným v zmysle obžaloby, upraviac výšku dlžného výživného vzhľadom na preukázanú čiastočnú úhradu ku dňu rozhodnutia o vine a treste tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti povinnosť vyživovať svojho syna N. N., uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/159/2014-102 zo dňa 20.11.2014, právoplatným dňa 24.01.2015. Obžalovaný sa skutku dopustil vo forme priameho úmyslu, pričom je za svoje protiprávne konanie plne trestne zodpovedný, nakoľko nebola zistená žiadna z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu ním spáchaného alebo trestnú zodpovednosť obžalovaného. Čiastočnou úhradou dlžného výživného poškodenej nedošlo k zániku trestnosti trestného činu, nakoľko obžalovaný neuhradil do rozhodnutia o vine a treste celý dlh na výživnom.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm.

a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, pretože vedel, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť, napriek tomu si túto riadne a včas neplnil od 25.03.2014 do 18.07.2018, kedy obžalovaný nastúpil do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, následne si v ústave na výkon trestu odňatia slobody nahlásil vyživovaciu povinnosť, avšak pre svoje zdravotné problémy nemal dostatočný príjem, ktorý by pokryl vyživovaciu povinnosť voči N. N.. Od 25.03.2014 do 18.07.2018 bol zamestnaný iba niekoľko dní, zamestnanie si aktívne nehľadá a vyživovaciu povinnosť neplnil ani náhradným / naturálnym/ spôsobom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojmu maloletému dieťaťu, svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil po dlhšiu dobu, a to viac ako štyri roky.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd na strane obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť, pretože už bol za rovnaký trestný čin odsúdený. Vzhľadom na negatívny postoj obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti, dobu trvania trestného činu a výšku spôsobného dlhu na výživnom, súd podmiennečne neodložil výkon trestu odňatia slobody. Obžalovaný je 11-krát súdne trestaný, išlo o rôznorodú trestnú činnosť, obžalovaný bol odsúdený za trestný čin lúpeže, trestný čin podvodu, trestný čin nebezpečného vyhrážania, opakovane bol odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy, za niektoré trestné činy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Ide o okolnosti, ktoré súd zohľadnil pri určovaní druhu trestu a výmery trestu. Súd vzhľadom na záznamy evidované v registri trestov, ktoré sa týkali spáchaných trestných činov, nevzhladol dôvod na podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Súd ukladal obžalovanému pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, teda na spodnej hranici trestnej sadzby a zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselné trestné činy. Podľa názoru súdu nie sú na uloženie podmiennečného odloženia výkonu trestu odňatia slobody splnené podmienky, a to s poukazom na

predchádzajúce opakované odsúdenia za neplnenie vyživovacej povinnosti. Súd neprihliadal na tvrdenia obžalovaného o tom, že má nájdenú prácu, do ktorej po výkone trestu odňatia slobody nastúpi a bude pracovať, nakoľko obžalovaný dlhodobo nezodpovedne pristupoval k plneniu svojej základnej povinnosti rodiča vyživovať svoje dieťa.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'om trestného činu, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.